

KANSANKIRKKO

Väinö Hotti

Kansankirkoksi on kutsuttu valtakunnallista paikallisseurakuntien järjestelmää, johon kuuluu suuri osa kansasta. Kansankirkon jäsenet liitetään kirkkoon lapsena [kasteen](#) yhteydessä ja he maksavat [kirkollisveroa](#). Käsitteen kansankirkko esitteli saksalainen teologi [Friedrich Schleiermacher](#) vuonna 1822/23. Käsitteellä kansankirkko haluttiin korostaa kirkon tehtävää kansan moraalisenä ja uskonnollisena selkärankana ja korostaa [kristillisiin arvoihin](#) pohjautuvaa [kulttuuria](#) ja [yhteiskuntaa](#). Käsite on suosittu [saksalaisessa](#) ja [pohjoismaisessaprotestanttisuudessa](#). Kansankirkon tavoitteena on ”kansan kristillistäminen”. (Wikipedia).

VAALIANALYYSI

Tiukat vaalit

Seurasin vaaleja tiiviisti. Vaalitaisto oli tiukka ja tulos yllätyksellinen. Monet keskustelut käytiin ja asioita puitiin perusteellisesti. Keskityttiin kotimaan tapahtumiin, jonkin verran sivuttiin myös ulkopoliittikkaa (mm. Nato – optiota).

Monipuolinen agenda

Paljon puhuttiin ilmastonmuutoksesta, joka on ollut viime aikoina nimenomaan nuorten taholta paljon esillä. Vanhusten hoidosta keskusteltiin. Perheiden asioita puitiin. Työllisyys herätti monia ajatuksia. Maahanmuutto virvoitti kielenkantoja ilahduttavasti.

Vähän eroja

Keskustelu oli osin vilkastakin. Selviä linjaeroja oli kuitenkin vaikea löytää. Oikeisto ja vasemmisto menivät sekaisin. Vihreät samoin eivät selkeästi erottautuneet. Kunkin puolueen identiteettiä oli varsin vaikeaa hahmottaa.

Innokkaita puheenvuoroja

Mikä into ja palo täytti keskustelufoorumin! Onhan se hyvä, että joku on asiansa valtaama. Mutta murheellista oli havaita, etteivät into ja palo olleet lähtöisin ”ylhäältä”. Kilpalaulanta koski ainoastaan näitä ”tämänpuoleisia” asioita. Ei kukaan tuonut esille ”taivaan valtakunnan” aarteita. Tämä toi ”surun puseroon”. Eduskuntatalo olisi mahtava saarnatuoli, josta julistus kuuluisi kauaksi.

”Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!” (Luuk.12:49).

Moni ei tajua, että kansanedustajan asema on merkittävä myös evankeliumin julistamisen kannalta ja he tyytyvät olemaan tästä elämän kalleimmasta asiasta vaiti – kieltäjä Pietarin kanssa. Uskovan asemalle ei sovi ”ulvominen yhdessä susien kanssa”.

”Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?” (Ester 4:14).

KRISTILLISET ARVOT

Muutamissa työpaikoissa on rajaus: uskontoa ja politiikkaa ei ole lupa tuoda esille (esim. terveyskeskus). Eduskunta on nimenomaan ”poliittinen areena”. En ole kuullut, että uskonto olisi siellä kielletty. Tällainen kieltö olisi outo. Jo sananvapauden ja uskonnonvapauden suhteen kieltö olisi kohtuuton.

Uskovan elämäntehtävänä on olla SUOLANA JA VALONA. Mykkä uskova ei täytä näitä kriteereitä! Hurskas naama ei myöskään auta asiaa:

”Te olette **maan suola**; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi. Te olette **maailman valkeus**. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätöksässä; eikä lampua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville. Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isääne, joka on taivaissa” (Matt.5:13-16).

Näissä vaaleissa uskonasiat olivat tyystin agendan ulkopuolella. Jopa niin tärkeästä kysymyksestä kuin ABORTTI vaiettiin tyystin.

MISTÄ VAIKENEMINEN JOHTUI?

Suomen ev.lut. kirkkoon kuulunee vielä n. 70 % kansasta. Eikö ehdokkaissa ollut yhtään kirkon jäsentä? Olisiko arkkipiispa Luoman syytä antaa lampailleen kurinpalautusta? Kirkon opista vaiettiin – ihmissielujen turmioksi.

Herätysliikkeiden edustajia oli varmasti myös paikalla. Miten heidän vaikenemisensa selitetään?

Vapaiden suuntien edustajat ovat yleensä suulaita, ja valmiit todistamaan uskostaan. Missä he nyt olivat?

KD (Kristillisdemokraatit) tunnetaan yleisesti ”uskovien puolueena”. Mikä heidän suunsa tukki näissä vaaleissa? Tavallisesti ajatellaan, että ”KD:n edustajat ovat kaikki uskovia, ja lisäksi muissakin puolueissa on yksittäisiä uskovia”. Missä nämä nyt olivat?

Kun Suomen Kristillinen Liitto muutti nimensä KRISTILLISDEMOKRAATEIKSI, otettiin tällöin myös oikeus toimia muiden maiden KD:n tavoin **epäkristillisesti**? Nähdäkseni esimerkiksi Ruotsin, Saksan ja Italian kristilliset puolueet ovat purjehtineen varsin kauaksi Raamattu viitoittamasta kristillisyydestä. Niistä ei ole meille malliksi.

USKOVAN KÄYTTÄYTYMINEN

1. Uskova ei voi käyttäytyvä ”kuten muut ihmiset”:

”Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa. Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä; olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin? Kun toinen sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, ja toinen: ”Minä olen Apolloksen”, **ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?** (1. Kor.3:1-4).

2. Uskova on "Jeesuksen todistaja":

"vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka" (Apt.1:8).

3. Uskova on täyspäiväinen (14/7) todistaja. Mihin tahansa uskova meneekin, hän todistaa Jeesuksesta.

4. Uskovalla on sisäinen halu ja tarve todistaa Jeesuksesta:

"Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: "Päätäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa; mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet" (Apt.4:19,20).

5. Lähetyskäsky velvoittaa uskova:

"Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:18-20).

6. Todistaminen liittyy pelastukseen:

"Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa" (Mark.8:38).

"Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan" (Room.10:9,10).

"Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti" (Ilm.12:11).

"Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema" (Ilm.21:8).

7. **Uskovan "työkalupakissa"** on aina Raamattu. Raamattu ei ole vain pakin koristeena, vaan se otetaan jatkuvasti esille. Raamattu on myös "taisteluväline"; se täytyy olla jatkuvasti käden ulottuvilla.

8. **Martti Lutherin** esimerkki:

"Jumalalla ei ole mykkiä lapsia."

"Syytettäköön minua ylpeydestä ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisesta" (Kares, Luther, ss.145,146).

Maailman onnellisin maa

Kun puhuttiin hyvinvointiyhteiskunnasta ja siitä, että ”Suomi on maailman onnellisin maa”, kuinka luontevasti tähän olisi sopinutkaan uskovan kandidaatin todistus siitä, kuinka Jeesus antoi hänelle elämän sisällön ja onnen!

LUTERILAISUUDEN PERIAATTEET

1. Yksin Raamattu. 2. Yksin Kristus. 3. Yksin armo. 4. Yksin usko.

Nämä periaatteet on nostettavissa suoraan Raamatusta. Näitä tulisi jatkuvasti kerrata. Näin lopun sekavana aikana ”yksin Raamattu” – periaate tulisi jatkuvasti nostaa esille, koska Jeesus lopunajan merkeistä puhuessaan nimenomaan varoitti:

”Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: ”Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?” Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: **”Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä”** (Matt.24:3,4).

Alkuseurakunta

Seurakunnan syntymäpäivä on hellunta:

”Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi” (Apt-2:1-4).

Seurakunnan koostumus (substanssi)

Raamattu on mittari, jolla myös kansankirkko tulee punnita. Raamattu kertoo meille, täyttääkö kirkko sen mitat.

”Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen: ”Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta”. **”Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua. Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa... Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen”** (Apt.2:40-42,47).

”Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniaassa” (Apt.5:13).

Alkuseurakunta ei ollut ”kansankirkko”

Alkuseurakunta oli ”uskovien yhteisö”. **Tunnustuskirjat** määrittelevät seurakunnan: *”Se on kaikkien uskovien yhteisö, joiden keskuudessa evankeliumi puhtaasti saarnataan ja pyhät sakramentit evankeliumin mukaisesti jaetaan”* (TK. s.27).

Tällä määritelmällä ei käytännössä ole kuitenkaan mitään merkitystä. Kansankirkossa seurakunta on ”kaikkien kastettujen yhteisö”. Kaikkea seurakuntalaisten kahtia jakamista kartetaan kuin ruttoa. Koko kirkkokansa on ”yksi Herran lauma”. Joka muuta opettaa, on **harhaoppinen**.

”Ja kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella”
(Apt.14:4).

Kansankirkko = VT:n kirkko

Vanhassa testamentissa vallitsi TEOKRATIA. Hengellinen ja maallinen valta oli samoissa käsissä. Jumalan avulla hallittiin myös maallista sektoria. Mutta miksi helluntain jälkeen kirkkoon lainataan malli VT:stä? Eihän tässä ole mitään järkeä!

”Oma demokratiamme voi sulattaa piiriinsä paljon kaikenlaista, mutta ei toista, päällekkäistä valtajärjestelmää. Teokratia ja demokratia sulkevat toisensa pois” (Seppo Oikkonen, netti 12.3.2018).

Teokratia toteutuu tuhatvuotisessa valtakunnassa

Tänään teokratia toteutuminen on ”utopiaa”. Siinä taistellaan ”tuulimyllyjä vastaan”!

”Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa **tuhannen vuotta. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan **ne tuhannen vuotta**”** (Ilm.20:4-6).

”Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren” (Jes.11:9).

Valtion pyhittämä kirkko

Muutamat ovat tajunneet, ettei kansankirkko saa merkitystään Raamatusta. Siksi on haluttu etsiä sille arvovaltaa muilta tahoilta. Kansallinen herättäjä **Juhana Vilhelm Snellman** otti voimakkaasti kantaa herännäisyyteen vuonna 1841 ”Spanska Flugan” – lehdessä:

*”Viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana on isänmaassamme havaittu erittäin vilkasta liikettä uskonnollisella alalla. Seikka ei kumminkaan ole sinänsä aivan uusi, ei edes meillä. Päinvastoin täällä enempää kuin muissakaan protestanttisissa maissa ei ole milloinkaan puuttunut hurskaita intoilijoita, joiden näkyvää kirkkoa vastaan suuntaama kiihko on ilmennyt enemmän tai vähemmän rappeutuneen lahkolaisuuden muodossa. Tämän herätyksen erikoispiirteenä on näet mielestämme ollut, että nämä intoilijat ovat otaksuneet muodostavansa oikean kirkon pyhien yhteisönä, vastakohtaksi olemassa olevalle, **valtion pyhittämälle kirkolle**, jonka ne ovat väittäneet pilaantuneen ja langenneen pois alkuperäisestä opista ja tavasta. Että niin on laita myös nykyisten niin sanottujen ´heränneitten`, ei voi epäillä kukaan, joka on heidän oppeihinsa tutustunut”* (Saarisalo, Erämaanvaeltaja Paavo Ruotsalainen, ss.150,151; teh,VH).

Martti Luther ei ole kansankirkon takana

”Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole

ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on! Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestariimme”

(Martti Luther; Ole turvallisista mielin – kokoelmassaan).

Kansankirkon synty

Alkuseurakunta oli ”marttyirikirkko”. Se oli voimakkaan paineen alainen maallisen esivallan taholta. Jeesus joutui kiusaukseen – ja kesti sen:

”Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiassa kaikki maailman valtakunnat ja sanoi hänelle: ”Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon. Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun.” Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'” (Luuk.4:5-8).

Kirkko joutui samaan kiusaukseen 300 – luvulla – ja lankesi. Kirkko muotoutui ”kansankirkoksi”. Kristinuskosta tuli kertaheitolla Rooman valtionuskonto. Tällöin kirkko kadotti oman identiteettinsä. Jumalan sanan auktoriteetti muuttui ”kansan auktoriteetiksi”. Oli siirretty kansankirkkoon ja kansanvaltaan.

”Ei muuta johtajaa, ei luoja, kuin kansa kaikkivaltias.”

KANSANKIRKKO ON INHIMILLINEN KEKSINTÖ!

EKKLESIA ON TULLUT TAIVAASTA!

Harvainvalta kirkossa

Uskonpuhdistuksen jälkeen kansankirkko hallittiin rautaisella otteella pappissädyn taholta. Kansa oli lojaali hengelliselle virkavallalle. Väärin käsitetty kirkkokuri sai aikaan sen, että niskurit joutuivat jopa jalkapuhun.

Eihän Raamattu opasta, että suruttomiin tulee soveltaa kirkkokuria – heitä tulee evankelioida. Kirkkokuri kuuluu uskoille. Tämä oli harvainvaltaa.

Kansankirkko mukautuu

Kirkon luottamushenkilöiltä on teoriassa vaadittu, että heidän tulee olla ”jumalaapelkääviä ja kristillisestä harrastuksesta tunnettuja”, mutta usein tämä lienee jäänyt kuolleeksi kirjaimiksi. Kuka tahansa tavallinen ”sukankuluttaja” on helposti kelpuutettu seurakunnan luottamushenkilöksi.

Varsinainen syltityehdas on ollut Helsingin teologinen tiedekunta:

”Marraskuussa 1948 Tiirilä kirjoitti Evankeliumiyhdistyksen johtokunnalle kirjeen, jonka mukaan Saarisalo oli evankelisten pappien kokouksessa sanonut, että teologinen tiedekunta on avoin portti helvettiin” (Timo Junkkaala, Osmo Tiirilä – Protestantti, 375; teh. VH).

Pikku hiljaa kansa vapautui ja todellinen ”kansanvalta” astui voimaan. 1970 – luvulla sallittiin kirkollisvaaleissa poliittiset tunnukset. Tällöin kirkkoon otettiin malli yhteiskunnallisesta elämästä. Jatkossa tilanne kehittyi yhä surkeampaan suuntaan: naispappeus, homoliittojen hyväksyminen jne. Näyttää siltä, että tänään yhä harvemmallalla kansankirkon papilla on Raamattu ohjenuorana puhumattakaan sitä, että **yksin Raamattu** – periaate saisi hallita.

Tie tarkistus

*”Koska se (kirkko) ei ole, kuten Rooma opettaa omastaan, **sine macula et ruca**, sen on alati tarkistettava kulkutietään: **”ecclesia semper reformanda est”** (Tiilikä, Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.262).*

Tämän ”tarkistuksen” on kansankirkko toistuvasti laiminlyönyt!

Kirkon toiminnalle ja elämälle on ollut tyypillistä ”mukautuminen” maailmaan: Paavali varoittaa tästä:

”Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä” (Room.12:12).

Kirkon jäsenyyteen kuuluu tänään n.70 % suomalaisista. Kirkko on pyrkinyt tyrehdyttämään väestökatoa tinkimällä opista, mutta vaikutus on ollut päinvastainen. **Uskovat** eroavat kirkon luopumuksen tähden, **suruttomat** siksi, että kirkko on kadottanut identiteettinsä ja sanomansa; kirkolla ei ole mitään annettavaa.

Kansankirkko ja maailma

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:18-20).

Lähetyskäskyn kohde (objekti) on maailma. Mutta kun kansankirkko on lähes yhtä kuin maailma, tässä on ongelma; **ammutaan omaan jalkaan**. Toinen ongelma on siinä, että evankelioiminen tuo helposti ”jako kahteen” – ongelman.

Kansankirkon agenda

Mikä on kansankirkon varsinainen tehtävä?

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, **kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla”** (Hes.13:10).

Kirkon tulisi ottaa tehtävänsä Jumalalta, mutta nyt se ottaakin sen kansalta! Kirkolla ei ole omaa agenda. Tarkkaan ottaen kirkolla on ylhäältä saatu tehtävä, mutta se hylkää sen ja vaihtaa sen kansalta saatuun mieluisampaan tehtävään. **Kirkko tyytyy vallitsevan tilanteen vanhurskauttamiseen!**

Lootin ideologia

Loot kuului Jumalan kansaan, mutta hän halusi laajentaa reviiriään, hän halusi hallita.

"Mutta he vastasivat: "Mene tiehesi!" Ja he sanoivat: "Tuo yksi on tullut tänne asumaan muukalaisena, ja yhtäkaikki hän alati pyrkii hallitsemaan" (1. Moos.19:9).

Suomalaisissakin uskovissa (muukalaisissa) on muutamia Lootin tapaisia puolivillaisia uskovia, jotka hamuilevat vallankahvaa. He eivät ole kiinnostuneita menemään "ulkopuolelle leirin"; he haluavat **vaikuttaa**:

"Niin menkäämme siis hänen tykönsä "ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa kantaen" (Hebr.13:13).

Jeesuksen neuvo

"Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herraina niitä hallitsevat, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne, ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon teidän orjanne; niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaksi monen edestä" (Matt.25:28).

Kansankirkon ominaispiirteet

Uskonpuhdituksesta huolimatta luterilaisessa kirkossa on havaittavissa selkeät katolisen kirkon piirteet.

ROOMAN MESSU

"Paavilainen messu-uhri on kauhistuksista ehdottomasti suurin ja hirmuisin" (TK. 247).

"Kaiken kukkuraksi tämä lohikäärmeen pyrstö, messu, on synnyttänyt paljon moninaisen epäjumalisuuden syöpäläisiä ja tauteja" (TK. 249).

"Onhan ilmeistä, että Rooman paavit kannattajineen puolustavat jumalatonta oppia ja jumalattomia jumalanpalveluksia. Paavin ja hänen kannattajiensa valtakuntaan sopivat täysin vastakristuksen tuntomerkit" (TK.278).

Luther painotti saarnan keskeisyyttä jumalanpalveluksessa. Hän vieroksui prameita liturgisia menoja. Tänään olemme luisumassa takaisin liturgiavoittoiseen jumalanpalvelukseen. Katolisen esikuvan mukaan olemme ottaneet sieltä "messu" – nimenkin. Tämä on kumarrus katoliselle kirkolle – paavin jalkojen pesemistä ja - Lutherin muiston häpäisemistä!

"Martti Lutherin erityinen voima saarnaajana oli siinä, että hän pani koko persoonallisuutensa panoksen julistukseensa. Hänestä voidaan todella sanoa, ettei hän saarnatessaan vain opettanut ja julistanut, vaan hän eli koko olemuksellaan saarnoissaan. Hän ei antanut kuulijoilleen vain jotakin sellaista, mitä hän oli muilta oppinut, vaan hän jakoi sisintä itseään, oma sydäntään" (Kares, Luther, s.395).

"Hän pelkäsi ahtaita kaavoja ja pyrki siihen, että välttämättömässä reformaatiotyössä säilyisi terveellinen vapaus. Hänelle oli todella henki pääasia ja muodot sivuasias. Hän ymmärsi, että uusi henki luo vähitellen uudet muodot ilman, että tarvitsee ahdistavaa pakkoa käyttä. Hän ei koskaan pitänyt kaavamaisista jumalanpalvelusmenoista. Ja on hyvin merkittävää, että mitä vanhemmaksi

hän tuli, sitä enemmän hän niitä pelkäsi. Hän näki vaaran, että seuraava sukupolvi ehkä alkaisi enemmän kiivailla kirkonmenojen kuin lihan kuolettamisen puolesta” (Kares, Luther, 151, 152).

”Luther luotti liikaakin siihen, että evankeliumin henki vähitellen sisäisestä pakosta muuttaa muodot. Kun v.1525 Wittenbergissä otettiin käytäntöön Lutherin ”Saksalainen messu”, niin jumalanpalvelusjärjestys sen mukaan liittyi pääkohdissaan vanhoihin tapoihin. Edelleen säilytettiin katolinen tapa kohottaa siunatut ehtoollisaineet kansan edessä Kristuksen kuoleman muistoksi. Samoin säilytettiin mm. kynttilät ja messupuku. Edellinen tapa todella vähitellen hävisi, mutta messupuvut olivat niin hyvää ainetta, että ne ovat eräiden luterilaisten kirkkojen piirissä nyt (1944) jo kestäneet yli neljäsataa vuotta ja näyttävät omaavan Fenix – linnun taidon uudistua tuhkasta entistä ehommiksi. Mitähän Luther olisi arvellut, jos hän olisi sielunsa silmillä nähnyt, että uskonpuhdistuksen luoman kirkon papit vielä 1900 – luvulla pitävät tiukasti kiinni vanhasta muodosta ja esiintyvät messupuvuissaan jonkinlaisina kuriositeetteina muinaisilta ajoilta” (mt.ss.153,154).

”Luther uskoj, että kirkolliset olot järjestyisivät itsestään, kunhan vain julistus oli oikeaa ja kun seurakunnissa suoritettaisiin tarkastuksia” (Pinomaa, Kuka Luther todella oli, s.37).

MESSU – RIKOS

Rooman kirkon ”ansioluetteloon” voitaisiin vielä lisätä n.50 miljoonan kristityn surmaaminen. Edelleen viime aikoina esiin tulleet lukuisat raiskaustapaukset. Kuinka on mahdollista, että Suomen kirkko on lähtenyt Rooman kirkon kelkkaan tässä messuasiassa? Mikä Roomassa hurmaa???

Muistuttaisin vielä siitä, että paavi on: VICARIVS FILII DEI (Jumalan Pojan sijainen). Nykyinen suomalainen messu on vertaansa vailla oleva rikos Lutheria kohtaan. Lisäksi tämä on korvausteologiaa. Raamatullinen armolahjoihin pohjautuva jumalanpalvelus on korvattu roomalaiskatolisella ”lohikäärmeen pyrstöllä”! Kuka kantaa tästä vastuun? Kuinka HERRAN KANSA on sallinut tämän tapahtua? ”SOIHDUT SAMMUU, KAIKKI VÄKI NUKKUU!”

Kansankirkko lopunaikana

Kirkon tilanne heikkenee heikkenemistään lopun aikaa kohti:

”Ennustusten mukaan näkyväinen kirkko lopun aikoina kehittyy kohden luopumusta, Luuk.18:8: 2 Tim.3:1-8” (Saarisalo, Raamatun sanakirja 546).

”Muutamat sanovat, että koko maailma kääntyy kristityksi ennen viimeistä päivää. Tämä on saatanan keksimä eksytys, jotta hän sillä pimentäisi terveen opin. Varo sentähden tätä harhaluuloa” (Martti Luther).

”Raamattu opettaa selvästi...ettei Jumalan valtakunta pääse valtaan kasvamisen ja kehityksensä kautta, vaan vasta maailman tuhoutumisen ja katastrofien kautta. Laittomuus on pääsevä valtaan, monien rakkaus on kylmenevä (Matt.24:12), ja Ihmisen Poika on palatessaan löytävä vain vähän uskoa maan päältä (Luuk.18:8). Raamatun profetioiden ennustama suunta ei ole maailman kristillistäminen aina kulttuurin menestykselliseen kristillistämiseen asti, vaan maailman vihollisuuden lisääntyminen aina siihen asti, kunnes kristinusko hävitetään kulttuurin toimesta. Sen tähden ei Kristus viivytä tulemistaan, koska maailma ei ole vielä tarpeeksi k r i s t i l l i n e n ,

vaan Hän ei tule vielä siksi, että se ei ole vielä kyllin epäuskoinen (2 Tim.3:1-5; 4:3,4; 2 Piet:3:3; 1 Tim.4:1-3) (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto, s.150).

Antikristuksen baabelkirkon ollessa rakenteilla ekumeenisen liikkeen toimesta lukuisat (yleensä pienet) kirkkokunnat ovat asettuneet sitä vastaan. Jo tässä vaiheessa myös monet yksityiset kristityt ovat noudattaneet Raamatun ohjeita olla antautumatta kantamaan yhteistä iestä uskottomien kanssa ja vetäytyneet pois Raamatun totuudesta luopuneista. Baabelkirkon syntyessä siihen liittyvien kirkkojen piirissä on kuitenkin vielä paljon Jumalan kansaa. Heille Raamattu antaa ohjeen:

"Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa" (Ilm.18:4).

(Uuras Saarnivaara, Suuri luopumus, s.234).

"Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan Jumala pystyttävä valtakunnan, joka on kukistumaton iankaikkisesti ja jonka valtaa ei toiselle kansalle anneta. **Se on musertava kaikki ne muut valtakunnat ja tekevä niistä lopun, mutta se itse on pysyvä iankaikkisesti**, niinkuin sinä näit, että kivilohkare irtautui vuoresta - ei ihmiskäden voimasta - ja murskasi raudan, vasken, saven, hopean ja kullan. Suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva. Ja uni on tosi ja sen selitys luotettava" (Dan.2:44,45).